

sættelse af pensionerne, der, som det fremgår af det foran anførte navnlig vil få betydning for enkepensioner og egenpensionsydelse for tjenestemænd, der er afgået fra tjenesten på grund af svagelighed på et tidligt alderstrin, ville ifølge de for udvalget foreliggende oplysninger også omfatte en del pensionister, der efter de hidtidige regler oppebærer reguleringstillæg som ikke-forsørgere og lavestlønnet samgifte.

Der er imidlertid i udvalget enighed om, at det ikke ved tilrettelæggelsen af nyordningen kan anses for ønskeligt, at der unødigt gøres indgreb i størrelsen af allerede tilståede pensionsbeløb, og at det på den anden side næppe er forsvarligt væsentligt at forøge de samlede pensionsudgifter. Hertil kommer, at en omregning efter den ny lovs regler som følge af den radikale omlægning af lønsystemet, der har fundet sted ved gennemførelsen af denne lov, ville medføre mange praktiske vanskeligheder og undertiden være praktisk uigennemførlig eller give mindre rimelige resultater. Dette gælder således i tilfælde, hvor den stilling, den pågældende er pensioneret fra, ikke længere eksisterer, eller hvor der er sket en væsentlig forandring i stillingens karakter eller den lønmæssige placering.

Ud fra disse synspunkter er der i udvalget opnået enighed om at foreslå en ordning, hvorefter man – i stedet for individuelt at omregne alle efter de ældre regler tilståede pensioner – fremtidig udbetaler de nævnte pensioner inklusive tillæggene i henhold til de tidligere regler, jfr. lønningslovens § 122, som bruttopensionsbeløb. Man kommer herved uden om alle de praktiske vanskeligheder og de tvivlsspørgsmål, der ville opstå ved en omregning, og opnår samtidig, at der i intet tilfælde sker nedsættelse af de hidtil udbetalte pensionsbeløb.

Tilsvarende regler som for allerede tilståede pensioner må efter udvalgets opfattelse komme til anvendelse for pensioner, der i medfør af overgangsbestemmelsen i lønningslovens § 71 fremtidig ydes i henhold til de tidligere gældende regler og ved fremtidig pensionering af enker efter tjenestemænd, der har oppebåret pension efter de tidligere love. Pensionen fastsættes således til det beløb, som inklusive tillæg efter reglerne i lønningslovens § 122 ville være kommet til udbetaling i marts måned 1959, idet det samlede beløb,

som herefter fremkommer, udbetales som bruttopensionsbeløb.

Børnepensionstillæg, der efter tjenestemandsløven af 1946 udgør 240 kr. årlig for det første barn og derefter 180 kr. årlig for hvert barn, ydes efter den nævnte lov som tillæg til grundpensionen og indgår således i det beløb, hvoraf reguleringstillæg m. v. beregnes. Som følge heraf kan børnepensionstillæggene give pensionsforøgelser på indtil 1 545 kr. for det første barn og 1 010 kr. for de følgende børn.

Såfremt der i de tidligere tilståede pensioner, der fremtidig foreslås fastsat som bruttopensionsbeløb, er indregnet børnepensionstillæg, må den omstændighed, at retten til fortsat at oppebære sådanne tillæg bortfalder, hvilket normalt sker ved barnets fyldte 18. år, efter udvalgets opfattelse medføre, at bruttopensionen nedsættes med det samme beløb, som den pr. 31. marts 1959 beregnede pension ville være blevet nedsat.

På tilsvarende måde må der, i de tilfælde hvor pensionisten fremtidig får tillagt børnepensionstillæg, foretages en forhøjelse af bruttopensionen med det samme beløb, som pensionen efter de tidligere gældende regler ville være blevet forhøjet.

Derimod ville det efter udvalgets opfattelse ikke være rigtigt på dette område, der iøvrigt ikke kan antages at have større rækkevidde, at tilvejebringe en ordning, hvorefter pensioner efter de ældre regler reguleres med de ved lønningsloven af 7. juni 1958 fastsatte børnepensionstillæg, der udgør 1 500 kr. for hvert barn.

Med hensyn til den fremtidige regulering er der i udvalget enighed om, at pensionerne fra 1. april 1959 at regne bør reguleres efter reglerne i § 89 i den ny lønningslov.

Ved drøftelserne i udvalget er det fremhævet, at en del kunne tale for en ordning, hvorefter fremtidige reguleringer kommer til at virke med samme portionsbeløb for pensioner fra ensartede stillinger, uanset om pensionering er sket før eller efter den ny lønningslovs ikrafttræden.

Såfremt der i overensstemmelse hermed som basis for dyrtidsreguleringen sker indplacering på den ny lovs pensionsniveau af de efter den tidligere lovgivning fastsatte pensioner, ville dette for hovedparten af pensionisterne medføre, at portionsstørrelsen blev